

Butlletí de les

"Joventuts d'Esquerra" de Guixols

(Adherides a Esquerra Republicana de Catalunya)

Passeig del Mar, 15-17-19-21

J. E. R. E. C.

Telèfon 76

EDITAT PER LA SECCIÓ DE PROPAGANDA

Any 1 19 d'agost del 1957

Núm. 2

Editorial

J. E. R. E. C.

13 d'agost

HAN PASSAT ELS CORBS

Una de les resolucions que va prendre's unànimament en la reunió celebrada per les "Joventuts" el dia 30 del passat mes de juliol, va ésser la d'acceptar la denominació que en el darrer ple de Comarcals d'Esquerra Republicana de Catalunya va acordar-se; això és, adherir la denominació "Estat Català" al nom primitiu del partit. Per tant, doncs, en virtut d'aquest acord la denominació exacta de les Joventuts d'Esquerra de Guixols, és la de "JOVENTUTS D'ESQUERRA ESTAT CATALÀ".

En la mateixa Assemblea de Comarcals va resoldre's que la bandera de les Joventuts oficials del Partit, J.E.R.E.C. fos la nacional amb un estel blau, i que en el primer Congrés Nacional de Joventuts es posaria a discussió si aquesta hauria d'ésser la bandera única de totes les Joventuts d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Nosaltres no estarem pas mai d'acord en renunciar graciosament a les característiques de la nostra ensenya. Ha jugat un paper massa important en la vida política del nostre poble perquè tan generosament la substituïm. De totes maneres entenguérem que podia seguir-se el mateix procediment amb la denominació, i acordàrem d'afegir-hi l'estel que és l'emblema que ens agermana amb les altres J.E.R.E.C.

L'estel no vol pas significar un separatisme tancat que fóra absurd i mancat de possibilitats. L'estel per a nosaltres simbolitza la nostra màxima ambició, que és la de veure reconeguda la indiscutible personalitat de Catalunya en una federació de pobles lliures.

Les J.E.R.E.C. són la força que en aquesta hora de redreçament nacional han de mantenir i defensar l'esperit democràtic de la nostra terra. Són les que, agraït desintoresadament tot l'ajut que se'ns presta des de fora per a sostenir la lluita contra els estats totalitaris, han de vetllar perquè tot l'esforç i tota la sang dels catalans caiguts i la que es disposen a donar els 150,000 que es troben avui mobilitzats, no vengui servir per haver de patir més tard un règim de tutelatge polític que no fóra altra cosa que l'inici d'una nova lluita interior, possiblement més violenta i més de collare que la que estem sostenint en aquests moments. Catalunya no serà mai un feudo resignat del feixisme ni del comunisme. Catalunya no sucumbirà a l'ambició de cap home, de cap partit, ni de cap classe social.

Catalunya és essencialment democràtica i és

Ah! amb quin diabòlic somriure de satisfacció deu recordar ara, des de sos cataus de vilosa i traïdoria, la seva gستا infamant, la bèstia bruta del feixisme negre i repugnant.- Amb quina fruïció deu llepar-se el morro i els mostatxos, xops de sang i de vi, després de realitzada la miserable "proosa"! Ah!, quin fart!...

La motralla assassina, vomitada per les màquines de guerra del feixisme internacional s'han rabajat, una vegada més, damunt dels pacífics habitants d'una ciutat oberta i aquí sí que el qualificatiu adquireix el seu màxim de justosa.

OBERTA, com la que més ho pugui ésser, ho és, ho ha estat i ho serà sempre, malgrat tots els contratemps, la nos-

(segueix full 2)

per això que no acceptarà, ni es sotmetrà mai, a cap sistema polític ni social que no respongui plenament a les seves tradicions, a la seva cultura, a les seves necessitats.

I és amb aquest afegit a la nostra denominació i amb l'estel a la nostra bandera que seguirem lluitant, dintre la disciplina d'E.R.C. per mantenir i defensar la integritat de Catalunya de totes les escomeses, vinguin d'on vinguin, que tendeixin a limitar-nos la llibertat d'expressió de la nostra voluntat o tan solament minvar en qualsevol aspecte l'exercici del nostre dret de poble lliure.

"Joventuts d'Esquerra" de Guixòls²

19 d'agost del 1937

tra.- OBERTIA, sí, geogràficament i espiritualment.- Oberta, acollidora i franca com una mà amiga que se us ofereix en so de pau i germanor. I per això, segurament, perquè és oberta de cor i d'ànima, perquè és franca i perquè és lliure, que ens l'han atacada covardament i miserablement la nostra ciutat.

Les fines arenes del nostre Passeig magnífic, exponent radiant d'aquel esperit clar i obert, orgull nostre, que la Mar Llatina ens ofereix i ens encomana, s'han vist suara amaraades per la sang màrtir d'uns honrats i pacífics ciutadans que, finaldes les tasques de la jornada, s'hi esplaiaven mesuradament e hi transitaven camí de la llar, en no pogueren arribar ni arribaran ja mai més, occits i capolats a traició pel ferro homicida.

Un horitzó negre de dolor, de fredor i de misèria a les llars batudes per la desgràcia i un imborrable sediment d'odi i de venjança en el fons de tots els cors honrats.... Mous ací la horrible petja que coixa rera seu el pas omborratnat del monstre negre!

I el crim comès contra la nostra ciutat encara esdevé més esgarriat, si hom té en compte que, víctimes més innocents que cap del bombardeig salvatge, han caigut també uns pobres criatures que, mentre estaven lliurades a la joia de llurs jocs infantívols, llurs cossos en flor han estat profanats i esborrats per les urpes sagnoses de la bèstia imunda.- I això sí que ha de fer esclutzir i indignar a tot aquell qui, pensi com pensi, li quedi encara una engruna de cor i un bri de vergonya, car aquesta vegada ni tan sols hi ha lloc a inventar pal·liatius de cap mena per a tractar d'atenuar la cafrada.- Objectiu militar o tan sols tàctic? Cap ni un!

No hi donguem més voltes.- Tot ésser normal, tota persona digna d'ésser-ho, que s'aturi un moment a pensar, a examinar la magnitud moral de la villesa feta i si no sent que li puja a la cara i li amara el cor un sentiment pregon d'odi i de fàstic vers els autors de l'horrible crim comès, no pot ésser persona honrada ni ben nascuda, car si ho és, segurament que no podrà pas evitar que els seus llavis, en contracció de ràbia, repeteixin una i altre vegada l'únic mot que oseau a aquesta gent que, amb aitals mètodes, aspiren, en llur follia, a sotmetre pel terror organitzat els pobles lliures d'Ibèria

A S S A S S I N S !!

Joan de Solius.

Informació

ELS NOSTRES COMPANYS MOBILITZATS.

El contacte amb els nostres companys absents en compliment de llurs dures militars iniciat en el nostre "BUTLLETI" anterior, ha donat el resultat que tots n'esperàvem.

Gairebé han estat tots els que han rebut el "BUTLLETI" i en acusar-nos-on rebut ens agraciexen -agraïment que nosaltres no podem pas acceptar, puix que sols intenten correspondre d'una manera molt minimitzada a l'enorme esforç que tots ells realitzen amb el compliment sagrat de llur durc-, que vetllon per la integritat del nostre Casal i ens encoratgen per tal de no deixar-nos arrebassar l'hegemonia política del nostre poble que cal, ens diuen, que defensom amb el mateix entusiasme que ells lluiten per assegurar un domini més lliure i, per tant, més just.

Segueix la llista dels "Nostres companys mobilitzats" que començarem a publicar en el "BUTLLETI" anterior:

PERE SAIS FERBER -Div^a 30, Brig^a Mixta 146, lor. Ball^a, 2^a C^a, 1ª Secció
Armillas (Terol)
ERNEST ICANT - 53 Brig^a Mixta, 211 Ball^a Girona- Ciutat Universitària (Madrid)
VICENÇ MONTOLIU - 2ª Ball^a, 1^a C^a. Caserna Infanteria - Girona
ALFONS HEREU - Bateria de Costa - Guixòls (canvi d'adresa)
JOSEP MONDEJAR - 65 Brig^a Mixta Carrabiners, Secc^a Sapadors, Plana Major
Cifuentes (Guadalajara)

"Joventuts d'Esquerra" de Guixols

19 d'agost del 1937

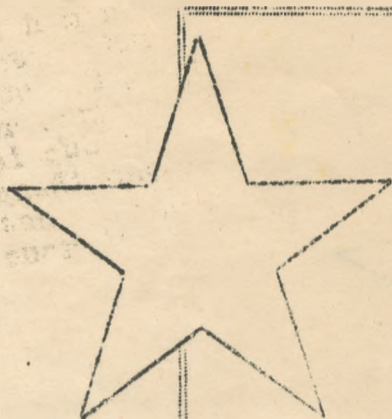
ARTUR SALINÉ- 151 Brig^a Mixta, Regt^a Naval n° 1, Intendència,
Salinas de Manzano (Cuenca)
ISIDRE JUYÀ - 136 Brig^a Mixta, 4ª Blló. 4^a C^a, Estafeta Campanya n° 81
Guadalajara
JOSEP BAUS - 136 Brig^a Mixta, 4ª Blló. 4^a C^a, Estafeta de campanya n° 81
Brihuega (Guadalajara)
JOSEP BOSCH CRUAÑAS- 136 Brig^a Mixta, 3er. Blló. 2^a C^a, Estafeta C^a 81
Brihuega (Guadalajara)

Ens manquen encara altres dades de companys mobilitzats. Preguem a tots aquells companys les adreces dels quals no hem publicat que vegin els nostres bons desigs de publicar-les totes i que, per tant, ens ajudin trametent-nos llurs adreces.

Afectats per la incorporació de les lloves del 1931 i 1937, han marxat a complir llurs deures militars els companys

MARTI MASVIDAL ESPINAS	(llova del 1931)
ENRIC OLIVERAS RISSECH	{ " " " }
ANGEL PASUDANC DURAN	{ " " " }
Antoni BLANCH BICAS	{ " " 1937 }
JOSEP RIGAU COLL	{ " " " }
JAUME CALICI PASPELIS	{ " " " }

Per no haver rebut encara destinació definitiva, no podem publicar avui les adreces dels susdits companys. A tots, un esperançador A REVEURE.

JEREC

CATALUNYA I I

Què és Catalunya? Que ho sàpiga bé tothom; que ho pàpiguen bé els catalans mateixos. Geogràficament, és una terra. Històricament, és una tradició. Lingüísticament, és un idioma. Espiritualment, és una cultura. Biològicament, és una nació.

Terra catalana, tradició catalana, idioma català, cultura catalana, nació catalana:

AIXO ÉS CATALUNYA.

(De Rovira i Virgili
a "La Humanitat")

19 d'agost del 1937

Qüestions municipals

EL PROBLEMA FINANCER DE L'AJUNTAMENT

Els pressupostos de l'Ajuntament per a l'any 1937 varen quedar aprovats per unanimitat en la sessió extraordinària celebrada per la Corporació Municipal el dia 7 del mes que son.

No ha estat pas un treball massa fàcil el que ha calgut realitzar per tal de poder canalitzar dins un pla de legalitat el problema financer de l'Ajuntament en uns moments tan difícils com els actuals.

Pocs dies després de possessionar-nos dels nostres llocs a l'Ajuntament enfocàrem el problema que en aquells moments tenia tot el caire de no poder arribar mai a solucionar-se. Ens enfrontàvem amb un pressupost extraordinari de despeses que es remuntava a la respectable xifra de dos milions i mig de pessetes i, ensems, la realitat, crua i freda, ens advertia que la capacitat contributiva de Guixols havia minvat considerablement, degut, en part, als excessos que havien estat comuns. Ens trobàrem en curs d'execució el pla de regatge del Ridaure (del qual algun dia caldrà que parlem extensament) amb un cost total controlat de 496.507'75 pessetes; una Granja Avícola, d'excel·lent instal·lació, però que l'Ajuntament no pot mantenir, amb un cost total controlat de 163.457'70 pessetes; unes Col·lectivititzacions que havien costat a l'Ajuntament 148.791'47 pessetes, si bé part d'aquest import és reintegrable a la Caixa Municipal o susceptible d'ésser-ho. Massa diners esmerçats en obres improductives.

Ara bé; si per una part ens trobàrem amb el fet consumat que el Consell, el poder del qual corresponia exclusivament a una sola fracció, venia sostenint unes despeses setmanals que ultrapassaven les 50,000 pessetes, i per l'altra que la receptació setmanal obtenia un promig que no arribava de bon troç a les 20,000 pessetes, amb tendència a anar minvant cada dia més, demostra que aquelles despeses solament podien haver-se sostingut fins aquell moment amb tributs extraordinaris com el repartiment de 106,000 pessetes setmanals, que, és clar, no arribà mai a cobrar-se en tota la seva integritat.

Podia subsistir aquell desgavell econòmic? No. La prova fefaent és la que la mateixa setmana que entràrem a l'Ajuntament ja estava previst que no podien pagar-se ni aquelles atencions més essencials. Va ésser precís que la Generalitat condicionés un crèdit reintegrable a la nostra entrada a l'Ajuntament i aquesta va ésser la primera gestió que en matèria financera ens calgué fer als dos dies d'haver-nos possessionat dels nostres llocs, amb el fi que el dissabte poguessin pagar-se jornals i atencions d'atur forçós.

Cal tenir present que la qüestió financera de l'Ajuntament va estar-tament lligada a les despeses que representen els obrers parats. Ah! no en seria poc de diferent si les vint mil pessetes i escaig que setmanalment es necessiten per al pagament d'aquestes despeses fossin pessetes destinades a un capítol més susceptible d'ajornament! Però, amens, mentre no sigui resolta d'una manera definitiva la qüestió dels parats és per a nosaltres un deure d'arribar fins allà on ens sigui possible per tal de poder fer front setmanalment a aquestes despeses. I entenguí's bé que diem fins a allà on ens sigui possible perquè entenem, i aquest ha estat el criteri uo a tothora hem sostingut, que cal solucionar l'afer dels obrers parats de la manera menys gravosa per al Municipi i d'acord amb les seves disponibilitats.

Tots convindrem que adherides al desenvolupament administratiu normal tenen dret avui els Ajuntaments, de més a més, les preocupacions per a la solució dels problemes que la guerra porta aparellats. El darrer pressupost ordinari de despeses que tenia l'Ajuntament no arribava al mig mil·lió de pessetes.

Amb els recursos normals de què es disposava és avui totalment im-

19 d'agost del 1937

possible arribar a nivellar aquesta quantitat; per una part existeixen partides completament fallides, p.e., les "Llicències per a construcció" que donaven unes 15,000 pessetes anuals; "Contribucions especials del cobriment de la riera", per la qual es cobraven més de 20,000 pessetes, ambdues partides afectades per la municipalització de l'Estat.

Hi han altres partides que marquen un descens de recaptació per l'ocassitat de matèries alimentoses. Esmentarem "Volateria", "Llocs públics en el mercat", "Esborzador", "Carns fresques i salades", i "Inspecció de peix", les quals, junt amb la de "Llicències per a construcció", abans esmentada, han sofert en mig any - de gener a juny - en comparació en igual termini de l'any passat, una minva de més de 23,000 pessetes. "Patent nacional d'autònombils", que representava per l'Ajuntament un ingrés d'unues 15,000 pessetes, ha estat també completament nul·la.

D'un costat, un pressupost de despeses insuficient a les necessitats d'avui; de l'altre, una minva remarcable en els ingressos. Què fer? Prou constatarà l'observador que sols podíem realitzar una política clara, a plec llun, que quedés reflectida en els nous pressupostos.

El pressupost ordinari suara aprovat puja exactament 705,054'03 pessetes. Per tant, si els arbitris amb que podíem comptar ja no bastaven per a cobrir el pressupost anterior que no arribava al mig mil·lió de pessetes calia posar en vigor els nous impostos que la Generalitat havia prèviament senyalat i que nosaltres ens hem vist obligats a acceptar en tota la seva amplitud: arbitris sobre pastisseria, perfumeria, cafès, hostalatge, pesca, produccions agrícoles, etc. Amb l'aplicació d'aquests arbitris arribem a cobrir el pressupost ordinari de despeses, si bé per la inestabilitat dels moments actuals no podem pas assegurar-ne l'eficiència.

Però faltaven encara a cobrir les despeses per estar forçats, i això, degut a la seva importància, hem hagut de tractar de fer-ho amb la confecció d'un pressupost extraordinari que depassa el mil·lió de pessetes, i al qual contribueix l'Ajuntament amb l'aportació del producte de l'arbitri sobre els salaris i un repartiment extraordinari que no té res de comú amb els repartiments que s'han fet en el transcurs d'aquest any de guerra i revolució. Amb tot, aquestes aportacions no representen més que una part del pressupost i cal tant caldrà que l'Ajuntament recorri a les Institucions competents de la Generalitat perquè ens ajudin per a poder realitzar unes obres, que ja han estat concretades, per tal de remeiar la situació dels obrers sense treball.

Deixem apuntades unes xifres que per alguns poden semblar d'escàs interès. Per a nosaltres, però, tenen la gran significació de servir de demostració, fins al detall possible, de la política d'austeritat i de control que volem imposar. De veritat que colpeix enfrontar-se amb la fredor de les xifres, però caldria que a tots per un igual ens interessés familiaritzar-nos-hi.

Quants assaigs ens hauríem estalviat i que diferent seria la nostra situació si per endavant s'haguessin fet números!

Guixols dintre l'òrbita nacional de Catalunya és un cas únic. És el peble on els experiments de renovació econòmica i social varen ésser portats fins al sedicimo; no en va s'havia estudiat en fred una obra revolucionària que al calor de les jornades de juliol sortia atropelladament alliberada. Tots n'han estat testimonis i si bé el cas de Guixols va ésser el cas d'arreu arreu, són moltes les vilas de Catalunya que compten amb una potencialitat econòmica de tal envergadura que per a ells la prov. revolucionària a què hauran estat sotmesos no passarà d'ésser un senzill assaig i en ben poc temps hauran superat totes les dificultats de caire econòmic. Aquest, malauradament, no és el cas de Guixols, cas únic, com diem dintre la nostra òrbita nacional.

Un exemple ben justificatiu del que resta exposat és el que ens hem vist obligats a gravar la renda del treball. I ens dol; no hi haurà

19 d'agost del 1937

pas ningú que no cregui en el sacrifici que representa per a nosaltres haver-nos d'enfrontar amb la impopularitat d'un impost que gravi el producte d'una funció humana tan honorosa i que, malgrat tot, ens obliguem a fer-lo complir a tothom per a poder arribar, amb aquest arbitri i a manca d'altres mitjants econòmics, a un fi tan humà i tan just com és el facilitar treball al nombrós exèrcit d'obrers en atur forçós.

Política financera a seguir? No més n'hi ha una, a la qual venim ajustant-nos des del primer dia: austeritat. I cap més. Si arribem a assolir el límit d'un veritable reajustament financer, si ens cenyim concretament a les partides suara pressupostades, la vida econòmica de l'Ajuntament tornarà a rutilar pels únics camins legals, per aquells que s'enyala la Llei Municipal catalana.

NOTICIA I DE LES JOVENTUTS

El nostre company "Esquitx" ens ha tramès el seu comentari "Des de la neva butaca" que closa de forma molt adecuada la sortida de l'Ajuntament dels representants del PSUC. Lamentem que la manca d'espai ens privi de poder-lo publicar en aquest "BUTLLETI", però davant el sentiment unànim de la població pel bàrbar bombardig de que va ésser víctima, hem donat preferència a l'article "Tan passat els corbs..." que publicuem a primera plana del nostre col·laborador "Joan de Solius".

Creiem que tothom s'aurà donat compte del canvi que ha sofert la Conselleria de Proveïments des de que, interinament, se n'ha fet càrrec el nostre amic Campà. Allà on hi planava la desorientació, avui hi han fixades unes normes que, d'haver-se observat des de bon començament, no ens trobaríem en el lamentable estat que tots condemnem. Caldrà que algun dia parlem extensament de "proveïments" puix que val la pena de parlar-ne.

La conferència de Xavier Casademunt anunciada pel dia 27, ha quedat aplaçada pel divendres de la setmana entrant.

S'acopen dies d'activitat política extraordinària. Hi han problemes d'aspecte comercial i altres d'aspecte local que reclamen l'atenció de tots plegats. Per això us demanem a tots que no deixeu de passar un sol dia pel Centre puix és en moments així que cal el màxim de cohesió i entusiasme.

Totes les entitats d'E.R.C. de les comarques gironines es reuniran en Congrés Extraordinari, a Girona, el pròxim 5 de setembre. En l'ordre del dia hi figura l'exposició de les Ponències que hauran de servir de base de discussió en el pròxim Congrés del Partit, a càrrec dels ponents designats per la Federació en el pla que se celebrà els dies 12 i 13 de juny darrer. Cal remarcar que entre els esmentats ponents hi figuren els nostres bons amics Yrta i Campà amb les exposicions, respectivament, de "Sanitat i Assistència Social" i "Joventuts". Podem afirmar que assistirà una nodrida representació de Guixols a l'esmentat Congrés.

S. Segura

ARRA!!!
organ de les J.E.R.E.C.

DIVENDRES, 27 agost 1937

1ª del cicle de
CONFERENCIES

organitzat per la S.de P.
de les Joventuts.

Conferenciant:

XAVIER CASADEMUNT

Tema:

ESCOLA NOVA

A les 10 de la vetlla on
el Saló d'Espectacles del
nostre estatge.

Es convida a socis i
simpatitzants.